

ВАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 16, БРОЙ 68, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

декември 2025

Национален конкурс за журналистика „Стоян Михайловски“ – Трета награда – 2013; Първа награда – 2014

Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – Първа награда – 2016, 2017, 2018, 2020, 2022; Специална награда – 2019, 2020, 2021, 2023

Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Първа награда – 2019, 2022; Втора награда – 2020, 2021, 2023

Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ - Голямата награда на община Разград за 2024

Специалната награда за 2025 г. в XIII журналистически конкурс „Григор Попов“, гр. Разград

Цена 0.51 €
1 лев

СВЕТЛИ ПРАЗНИЦИ

В коледния брой:

➤ STEM предизвикателство – стр. 2

➤ 148 години от Освобождението на Плевен – стр. 3

➤ Спортните успехи на вазовци ви очакват на стр. 4

➤ Вестникът ни става на петнадесет. Партито е на 7 стр.

➤ По „Еразъм“ в Кипър – стр. 3

Коледно послание

Очакваната Коледа дойде
и вече всички ни зове.
Дядо Коледа ще донесе
подаръци за всички домове!

Когато снегът пада тихо навън
и светят прозорци в нощта,
тогава в сърцето се ражда звън
за обич, мир и доброта.

Не златото прави света ни богат,
а топлият думи, които дарим,
когато прощаваме и благодарим
и вяра в човека градим!

Коледа е време на вълшебни дни,
на песни, смях и светлини.
Моето послание е просто:
Да бъдем по-добри!

Бориса Краевска, 4 в

София Христова - 8.6 клас

Празнични предложения:

✓ Интересни идеи за празниците можете да намерите на стр.10 и 11

✓ Забавните минути сега са на 11 стр.

✓ Мили Дядо Коледа, пишат ти послушните деца – на стр. 6 - 7

✓ Какво мислят шестокласниците за Снежанка и Дядо Коледа – стр. 9

✓ Творчески искрици, вдъхновени от Коледа – стр. 5

✓ Знаете ли откъде идва Снежанка? – стр. 8

Konica Digital Photo Express
гр. Плевен ул. Иван Вазов 10А тел: 0878 300 514

СНИМКИ ОТ ТЕЛЕФОН

1,50 лв. за 5 мин.
0,60 лв.

ТЕНИСКА С ЩАМПА
26 лв.
16 лв.

Чаша
15 лв.
8 лв.

Изрежете талона, влезте при нас и вземете Вашите отстъпки.

Моят първи репортаж

STEM: Комбинацията за успеха

На 5 декември в мрачния и не толкова приветлив ден се провежда нещо извън рамките на „скупното“ обучение. Представа се STEM проектът на екипа Vector Labs. Нещо ново в областта на маркетинга, разработено с огромно желание и труд в училищна обстановка. Близко месец екип от ученици работи усърдно, за да стане проектът днес възможен по начина, по който го виждаме - интригуващ, забавен и най-важното – полезен.

Каква е всъщност целта на учениците, отговорни за проекта? Те споделят, че желаят да покажат уменията на подрастващите чрез използването на модерни технологии в сферата на STEM и това да не да бъде поредният урок, придружен със суха и безинтересна теория, а да приложат на практика своите знания по информационни технологии, физика, математика, български език и литература, гражданско образование.

Представянето стартира. Срещата

свързано с кратко представяне на училището ни – снимки с дрон на учебната сграда и кратки интервюта на директора и някои учители по темата „Кое прави нашето училище различно?“ Екипът направи виртуална обиколка на всички STEM кабинети, част от които са звукозаписното студио и залата за дебати. Показаха и 3D принтера, с който някои от екипите си принтираха липсващи елементи, необходими за работата им. Преминваме и към съществена част - резултатът от усърдната работа. Представиха се всички екипи, работили по проекта „Моята първа фирма“. Това са отделите „Уебразработка“, „Предпродукция“, „Продукция“, „Постпродукция“. Учениците демонстрираха целия процес по създаване на рекламната кампания. Много забавна беше и анкетата с малките ученици. Екипът сподели и трудностите, които е срещнал по пътя и кои са хората, насочвали го към успеха. Менторите не са само учители, но и успешни хора като Иван Жунтовски, Христо Костов и Любомир Матеев, професионалистите, спомогнали за разработката, чиито интервюта можем да открием в YouTube канала на СУ Иван Вазов, Плевен. Учениците представиха различните платформи, които са използвали за реализацията на своята рекламна идея. Водещ метод в тяхната работа е системата на четирите К – комуникация, креативност, колаборация и критично мислене. В края на презентацията се представиха и всички екипи, разработили проекта. Първи бяха уебразработчиците Стиян и Давид от 11г, които създадоха уебсайта и изработиха сайта с неговото съдържание. В отдел „Предпродукция“ работиха Мирослав, Мартин, Мария, Пламена, Ния, Румен от 11г. Мария сподели, че техният екип е създал стратегията за рекламната кампания, като е превърнал хаотичните идеи в съдържание с ясна структура и цел. В отдел „Продукция“ участват Никол от 11 а, Виктор

от 9 г, Росица и Цветина от 11 г, Кристиан и Стелиян от 10 г. Росица разказа, че са се научили да работят под напрежение, да предположат учителите и учениците по време на интервюта, да спазват срокове. По-

лиха впечатленията си от представения рекламен проект и поздравиха участниците с чудесната работа. Г-жа Михайлова подчерта, че е важно водещи в обучението да останат учениците, както е в този проект. Като завършек на приказката бяхме почерпени с домашно приготвени бисквитки с логото на училището ни и логото на рекламната агенция Vector Labs, за да усетим и съхраним сладкия вкус на успеха. Те бяха изпечени от майсторките Мария и Катерина от 10б.

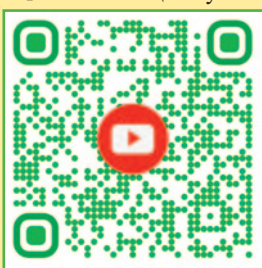
И всичко това благодарение на учениците: Росица Цигуларова, Цветина Данчева, Иван Данчев, Стиан Симеонов, Давид Енчев, Мария Петрова, Пламена Иванова, Ния Димитрова, Мирослав Борисов, Румен Ботев, Мартин Йотов, Никол Ангелова, Стелиян Дечев, Кристиан Ангелов, Виктор Йорданов, Магдалена Пачева, Теодор Кръстев, Емил Йорданов, Цветомир Кирилов, Дариян Чочев, които работиха почти денонощно, за да реализират своите идеи и да създадат един успешен рекламен продукт. На финала ще цитирам думите на г-жа Нинова, директор на СУ „Иван Вазов“: „Гордея се с вас и само потвърждавате максимата, че сте най-добрите!“

Александра Лакова, 11в

откри директорът на училището г-жа Нинова. Тя подчерта, че идеята за този STEM проект е продължение на майсторския клас за обучение на директори от областта, които биха искали да видят реализиран интердисциплинарен STEM урок в новия Център за дигитални създатели. Представи и гостите на събитието: г-жа Таня Михайлова, началник на кабинета на Министъра на образованието, г-жа Албена Тотева, началник на РУО – Плевен, г-н Мартин Мачев, областен управител, г-жа Елина Димитрова, заместник – кмет на община Плевен, г-н Преслав Гайдарски, председател на Обществения съвет, гости от ВВВУ „Георги Бенковски“, представители на фирма „Кейсием“, директори на училища от областта. Водещи презентатори на проекта бяха Цветина от 11г и Виктор от 9г.

Началото на интердисциплинарния урок беше

Светлините на коледната елха искрят в очакване на празниците

На 4 декември от 18.30ч. в двора на нашето училище звъннаха коледни мелодии. Украсната елха скромно чакаше своята светла промяна. Отвсякъде се стичаха нетърпеливи ученици – и малките, и най-големите, които за последен път ще видят запалването на коледните светлини като ученици на СУ „Иван Вазов“. Празничната атмосфера се създаде от изпълненията на най-малките мажоретки – коледни звездички, и най-малките

музиканти от училищния хор, които изпяха любими коледни песни. Кулминацията на тържеството бяха светлините – коледните ни елхи грейнаха в синьо и червено, а пред тях красиви фойерверки искряха и създадоха радостно настроение на всички.

В@з Буки Веди

Продължение от брой 17

Мажоретките ни на Световното в Загар

Срещаме ви с Виктория Петкова – шесто място в категорията **Соло помпон джунър**, с Мария Арсова – пето място в категорията **Соло твърлинг** (акробатичен батон) и с Лея Рускова – пето място в категорията **Дуо- трио батон джунър**, за да ни разкажат какви са техните впечатления от участието им на Световното първенство.

– **Колко време продължи подготовката ти за Световното първенство?**

Виктория Петкова:

– Тя започна още от самото начало, когато се подготвих за Държавното. Това са месеци, може би от март до

септември.

– **Имаше ли момент, в който си искала да се откажеш?**

– Точно преди Световното мислех, че нямам никакъв шанс и че не заслужавам да се състезавам с другите момичета, но в крайна сметка, участвах и не съжалявам.

– **Коя част от изпълнението ти беше най-трудна?**

– Най-трудно от процеса ми беше създаването на съчетание, защото просто има толкова много изисквания, които трябва да се спазват, и това е доста притеснително. Като че ли нямам свобода да танцувам, както ми харесва.

– **Как се почувства, когато излезе на**

сцената?

Мария Арсова:

– Бях много притеснена. Имах чувството, че ще припадна, цялата горях и адреналинът ми беше повечеч, не знаех плаче ли ми се, смее ли ми се и като цяло беше много емоционално.

– **Кое беше първото нещо, което направи веднага след представянето си?**

– Прегърнах отбора си.

– **Кое е нещото, което най-силно те впечатли и ще го запомниш?**

– Ще запомня награждаването и това как накрая всички ме прегърнаха и бяха усмихнати. Дори да бях изпуснала елемент, вече не ми пукаше.

– **Имаш ли ритуали за късмет, преди да излезеш на сцената?**

Лея Рускова:

– На Световното не го направихме, но

на Европейското гледахме с моята партньорка в TikTok едно клипче за батоните и направихме него, но не и на Световното.

– **Какво би казала на друго момиче, което мечтае да стане мажоретка?**

ретка?

– Това е едно наистина уникално изживяване и както във всяко нещо трябва да бъде постоянна.

– **Как съчетаваши училището и тренировките?**

– Понякога е наистина много трудно, сега се подготвям за НВО след седми клас и ми е по-натоварено. Ходя на допълнителни уроци, на моменти едва се справям, но винаги успявам.

– **Какво научи от това преживяване като част от екипа и като състезател?**

– Преживях много хубави моменти и започнах да не се притеснявам толкова. Разбрах, че мога и ще се справя, а това ми дава увереност в живота.

Яна Янева, 11а
Цветина Данчева, 11г
Дария, Даскалова, 10д

148 години от Освобождението на Плевен

Всички ние знаем какво честваме на 10 декември. Няма дете, което да не е играло при оръдията в Скобелевия парк, без да подозира, че великият войник, на когото се преструва, всъщност някога е съществувал. Задахдох няколко въпроса на госпожа Дора Вчовска, учител по история, за да си припомним важните подробности около обсадата на града ни по време на Руско-турската освободителна война.

– Защо обсадата на Плевен продължава толкова дълго?

Обсадата започва от 20 юни и приключва на 10 декември 1878 г. В началото основен проблем за руската войска е придвижването на тежкото въоръжение. Битката при Плевен се състои от три шурма, които, за съжаление, остават без успех. Освен отличните военни умения на Осман паша, има и други причини, допринесли за провала на първия шурм. Сред тях са проблеми с разузнаването и грешки в картите, довели до обръкването на руските войски. Направените от османците защитни съоръжения и неефективното използване на руските оръдия водят до смъртта на много войници и до неуспеха и на втория шурм. Въпреки че руските войски получават подкрепа от румънците, османската армия отново взима превес и в третия шурм.

– Кое решение успява да преобърне хода на военните действия?

Главна роля за обрата в битките има генерал Тотлебен. Виждайки, че военните действия не водят до промяна, той предприема нещо различно. Генерал Тотлебен решава да атакува противника индиректно. Той лишава османските войски от вода и храна, като по този начин ги отслабва отвътре. С

намалели сили османците стават по-лесен противник, което води до победата в решителната битка на 10 декември.

– Как тази победа повлиява за по-нататъшното развитие на Руско-турската война?

Плевен има ключово разположение. Освобождението на града до голяма степен предопределя и Освобождението на България. Първо, тази победа повлиява психически на османските войски. Получената подкрепа от Румъния, от друга страна, полага основите на бъдещ балкански съюз. Най-важно е местоположението на града. Освобождението му открива пътя до Ловеч, което дава възможност за преминаване през Стара планина. След този поход войските могат да се отправят към София и Пловдив за нови сражения.

– Какви са последствията от дългите войни за града и населението му?

Населението е измъчено и води тежък живот заради самото робство. Войните само увеличават трудностите. Въпреки че не участват пряко във войната, много от хората се включват да помагат. Осигуряват храна, вода и провизии.

– Кои са най-ярките личности, взели участие в шурма на Плевен?

вен?

Един от тях е генерал Тотлебен, когото вече споменах. Друг пример е генерал Михаил Скобелев, участвал и в битките при Ловеч и Шейново. Военните му умения раждат сред войниците думите „Където е Скобелев, там е победата“. Впечатляваща е и фигурата на генерал Горталов, който остава сам срещу османските войски.

– Можете ли да разкажете някаква история от битката при Плевен, за която не се знае достатъчно?

Много се говори за войските и обсадата, но по-малко се говори за обикновените хора, които са пострадали. Сещам се за една трагична случка, която остава незабелязана. Много хора се събират и се крият в една пещера близо до Плевен. Когато решават, че войските са преминали, един мъж стреля с пушка. Оказва се обаче, че османците са още там. Връщат се, запущват пещерата и я подпалват, което води до невинни жертви. Много хора губят живота си несправедливо.

Благодаря на госпожа Вчовска, че припомни историческите факти за обсадата на Плевен. Нека поне на 10 декември да се сещаме за символите на града ни.

Стефания Петрова, 11б

От класната стая до морския бряг По „Еразъм“ в Кипър

Пътуването ми до Кипър по програмата „Еразъм“ с цел младежи на дипломатическо обучение беше едно вълшебно преживяване. Бях там от 26 до 30.10. като част от делегацията на Сдружение „Младежки гвардейски отряди“. Самата дестинация е уникална и слънчева, пълна с история, красиви места и сгради. Място, на което можеш да видиш тюркоазено море, да пробваш най-хубавите маслини и да чуеш интересни древни истории. Островът се смята за родно място на самата Афродита.

Никога не съм си представяла, че освен туристическите дестинации, ще мога да посетя Кипър като част от официална българска делегация. Историята започна от Агиа Напа курортен град на Кипър, където ношувахме. Посетихме Камарата на представителите на република Кипър, Министерството на външните работи и Министерството на отбраната. Имах възможността да се запозная отблизо с дейността на Кипърската православна църква и ролята на Архиепископа като духовен водач. Много впечатляващи

бяха думите му за значението на вярата, смиреността и милосърдието в ежедневието. Гостувахме в Олимпийския комитет, където ни разказаха за някои от успехите на кипърците в спорта. На мен лично ми допадна уважението и гордостта, с които ни представиха наградите и хората, отговорни за тях. Присъствах на среща в колеж, където ни запознаха с образователната система в Кипър. В презентацията, която ни представиха, показаха желанието си за въвеждане на повече часове по финансова грамотност и гражданско образование. Те имат като приоритет модернизирването на образователната система чрез внедряването на някои технологии. Направи ми впечатление това, че с всички промени, които правят, искат децата да могат да използват знанията си, а не само да ги натрупват. П о с е т и х м е

София Иванова, 5в

Първо заседание на Общинския младежки парламент за учебната 2025-2026 година

На 17.11.2025г. в зала „Гена Димитрова“, гр. Плевен, беше проведено първото заседание на Общинския младежки парламент за учебната година 2025-2026г. На тазгодишното събрание имахме 9 представители от нашето училище, от различни паралелки и класове. По време на събранията се прие устав, график и Управителен съвет на Парламента.

Отново има членове от СУ „Иван Вазов“ в Управителния съвет. Председател е наша бивша съученичка Василена Бааджиева (в момента първа година студентка в Медицинския университет – Плевен), един от двамата заместник-председатели е Яна Янева от XI а, а протоколчик е Мария Петрова от XI г. Освен основната структура, на събранията се гласува и нов отдел – PR, занимаващ се с популяризирането на дейността на Общинския младежки парламент. В този отдел участват три наши съученички: Силвия Александрова, Василена Гайдарова, Ивет Генкова.

Освен промяната в структурата, промяна има и в наименованието. Поради участието на младежи над

18 години и студенти, името се промени на Общински младежки парламент.

В края на събранията се направиха разнообразни и интересни предложения за нови инициативи. Някои от тях включваха:

✓ „Алея на ароматите“. Да се създаде алея чрез засаждане на ароматни цветя от доброволци, с възможност всеки да остави послание.

✓ Посещение на детските отделения на болниците по Коледа, като ще бъдат измислени различни интересни занимания за децата. Четене на приказки и изработване на картички.

✓ „Алея на славата“ – създаване на алея на видно място в града с портрети на забележителни плевенски граждани и кратка история към тях.

Като участник смятам, че тази година сме способни да постигнем още повече от миналата и че можем да организираме още много инициативи, но само ако сме постоянни и единни.

Мария Петрова, 11г

Олимпийското стрелбище в Ларнака, където имахме възможността да стреляме с пушки. Като забележителност най-много ме впечатли Соленото езеро в Ларнака и неговата легенда, според която свети Лазар се разхождал из околностите на града, ожаднял и помолил една жена за малко вода. Жената му отговорила подигравателно, че няма нито капка вода, а само сол. Тогава Светият рекъл: „Нека земята ти стане солена“. Оттогава, според

преданието, се образувало Соленото езеро. Посетихме и величествената църква в Ларнака. Благодарна съм за своето пътуване, защото успях да се докосна и да опозная това невероятно място. Също така ме научи на много и ме накара да се замисля повече за това как е устроен светът и как трябва да се грижим и да интересуваме от него.

Марта Милева, 11а

Спортини постижения

Тенисът – моята късна любов

Какво може да означава спортът за един човек, за един все още търсещ себе си младеж? Много от нас избират да се отдадат на моментните удоволствия в живота и вървят рамо до рамо с бързия приток на допамин. Този житейски избор може да носи моментно щастие, но уви – не задълго. Като изпълваме ежедневието си с вредни навици, пагубните последствия за физическото и психическото ни здраве не закъсняват.

За мен ТЕНИСЪТ (с главни букви поради отношението ми към него) стана полярната звезда в моя живот. С други думи казано, този спорт е моят водач по правилния път. Дори и в най-трудните моменти ракетата и топката няма да изгубят доверието ми – скътани в някоя похабена чанта или събиращи прах на тавана, те са винаги моята опора.

Какво е чувството да си на корта? Независимо от условията – дали ще съм на централния корт в 15-хилядна зала, или пък просто ще потренирам на родна земя, сърцето ми бие в един и същ специфичен ритъм. Когато съм на корта, забравям за несполуките и негодите в живота. Баналните тревоги и ежедневни перипетии сякаш остават на заден план в заплененото ми от спортната страст съзнание. Червената настилка се превръща в моето поле за изява – там гневът ми и страхът ми просто губят важност. Пиша тези думи, защото се състезавам от 6-годишна възраст. През активния си състезателен период съм печелил регионални, републикански и международни турнири. Многократен шампион съм на полупрофесионални турнири. Едни от най-важните ми победи са Sevlievo Open 2024 и трето място на Ten pro global junior в Майорка.

Как те възприемат хората? Спортът е символ на дисциплина и самоконтрол. С течение на времето околните започват да уважават труда ти и да се радват на успехите ти. За тях ти ставаш символ на борбеност и дух, еквивалент на фразата „всичко е възможно“. Не трябва да оставяме на заден план и неразрушимите приятелства, възможни

чрез спорта. На корта силите са изправени, независимо дали си успешен, по-успешен, или пък неуспял в живота. Това свързва отделните състезатели, въздига душите им на едно по-високо ниво, а връзката между тях остава за цял живот. Общата трудност в спорта събира пътищата дори и на най-различните.

Както вече разбрахме, тенисът ни дава много, но какво трябва да оставим от себе си в замяна? Цената за мен е упоритостта. Може да звучи клиширано, но повярвайте ми – отказването не е опция за успеха. Със сигурност ще изисква време, ще има дни, в които сме разочаровани от играта си, няма да имаме сила понякога, но разковничето на прогреса е да не спираме. За разлика от други спортове, в тениса са необходими години, за да достигнеш едно любителско базово ниво, камо ли състезателно. Това е и причината много от начинаещите спортисти да преустановят тренировките, да игнорират първоначалния си трепет от любимата игра. Малко са примерите за хора, успели да преминат този така труден стадий на навлизане в играта. Ярво доказателство, че положителен труд и търпение не остават забравени от съдбата, е историята на Калина Георгиева (Кики) от 12 б клас.

Кики се запалва по тениса едва преди 2 години. Лека-полека интересът ѝ се превръща в страст, а хобито – в начин на живот. Днес Калина не си представя ежедневието без тренировките на корта. Интересното при нея е, че тя за много кратко време успява да достигне едно мечтано от всички начинаещи ниво. Тя успява да превърне първите тренировки, изпълнени с безкрайно лутане между профучаващите топки, в едни приятни и забавни приятелски мачове. Наградата за Калина, извоювана след много усилия зад ракетата, са истински близките нови хора в нейното обкръжение и чувството, че всеки труд се отплаща. За мотивация на четящите и на самата нея Калина вече има няколко завоювани призови места в тенис

турнири. Най-скорошен е нейният успех в небезизвестния „Дряново Оупън“. Там Кики, рамо до рамо със своя треньор – Виктор Иванов, постигна високото отличие: сребърен медал. След няколко, на пръв поглед непреодолими опоненти, тенис двойката успя да достигне финалната среща. До късните часове на денонощието плевенският отбор се бореше с цената на всичко. Монотонното прехвърляне на жълтата топка от едното поле в другото непрестанно движеше погледите на зрителите, които бяха в напрежение – опиянени от красотата на величествения спорт. Все пак среброто има горчив привкус след близостта на златния медал, но със сигурност „Дряново Оупън“ ще остане в съзнанието на Кики с положителните си емоции. За нея тази победа още веднъж е доказателство, че усилията биват възнаградени, а приятелската обстановка около спорта върви ръка за ръка с тренировките. Второто място ще събуди още по-голяма амбиция в нея, която съм сигурен, че ще доведе до много призови позиции в различните турнири. Калина е като поговорката „да засадиш дърво – най-подходящият момент е или преди десет години, или днес“. Въпреки че започва на късна за професионалния спорт възраст, тя съумява да превърне тениса в едно истинско призвание.

Иван Монов, 12б

Успехите на вазовци в спорта

Участие на двама състезатели в Световното първенство по карате

В периода 24 – 26 октомври 2025 г. двама състезатели от карате клуб „Спартак 14“ участваха в Световното първенство по карате, проведено в гр. Бендзин, Полша. Двамата тренират карате от четиригодишни и това участие е финалът на дългогодишната им спортна подготовка. Състезанието продължи три дни. Първият състезател – Петър Станчев

подкрепата от треньори и приятели е била ключова за доброто му представяне и увереността по време на състезанието. Участникът каза също, че подготовката е била много дълга и никога не е спирала – освен това е участвал в два подготвителни лагера. Най-силно впечатление му е направила атмосферата на състезанието, сплотеността на

българите и подкрепата помежду им. Станислав сподели, че след края на двубоя е мотивиран да работи върху това да бъде по-разнообразен състезател. Той подчерта, че дългосрочната им цел е да останат дисциплинирани и здрави. И двамата състезатели заемат **второ място** на Световното първенство, показвайки воля и

силен спортен дух. Представят своя клуб подобаващо и продължават с подготовката за бъдещи състезания. През 2026 година им предстоят важни състезания: Национално първенство в началото на март, Европейско първенство в края на април, още едно национално състезание през юни и Световно първенство в края на октомври. Пожелаваме им успех и се надяваме през новата година да говорим със световни шампиони.

Дария Даскалова, 10 д

Общински ученически игри: равностметката

От м. октомври до м. ноември 2025 г. в спортните зали на град Плевен се проведе Общинските ученически игри. Състезанията бяха оспорвани, а съперниците – много добре подготвени. Ето и класирането на нашите отбори до момента:

➤ **Първо място завоюваха отборите ни по футбол.** Момчета 5-7 клас и 8-10 клас. Те продължават своето участие, за да се срещнат с най-добрите в областта, а може би и в страната.

➤ **Второ място за отбора по волейбол:** Девойки 11-12 клас. Те донесоха на училището ни купа и грамота, но за съжаление, не продължават напред.

➤ **Трето място за отборите по волейбол и баскетбол:** Юноши 11-12 клас. Играчите споделиха, че мачовете са били оспорвани, а противниците – професионални състезатели в различни спортни клубове. Така че победата се оказва почти невъзможна.

Стискаме палци на футболите ни и искрено им пожелаем да станат национални шампиони.

В@з Буки Веди

Важно ли е да четем?

Празнуваме Деня на четенето с 3в и 3г клас

На 21 ноември отбелязваме Деня на четенето в България като част от Деня на европейските автори Read.for Real.

Бяхме поканени на едно специално събитие в класната стая на 3г. Да си поговорим с третокласниците за книгите. Ученици да разказват на ученици. Това, което бяха подготвили класните ръководители – Надя Тодорова и Росица Димитрова, беше среща с бивши техни ученици, които да разкажат на децата за четенето и

ученето и защо те са важни. Част от гостите днес сме членове на журналистическия екип на вестника. Това събуди любопитството на децата и ги провокира да се представят много добре. Срещата започна с послания от учителите към техните ученици – бивши и настоящи. След това всеки от поканените гости се представи пред малчуганите, които вече намяха търпение да дойде частта, в която

те ще имат възможност да задават своите въпроси към нас. Първо обаче един от гостите на госпожа Димитрова – Емилия Иванова от 7 клас, прочете една от приказките, съчинени от деца от книгата „Облачето и дъгата“. Следваше най-вълнуващият момент за всички нас – започнаха многобройните въпроси, измислени от любопитните главички на третокласниците. Питаха ни най-разнообразни неща: кои са ни любимите предмети в училище, автори,

книги, какво искаме да работим, след като завършим училище, какъв е процесът по списването на училищния вестник, трябва ли да учим, за да сполучим и още много. Въпросите летяха, а ние отговаряхме с лекота и усмивка на всеки един от тях. Получи се интересен разговор за книгите, ученето и трудолюбието, а малките очи се вълнуваха от нашите отговори. Така времето бързо-бързо изтече и часът свърши. Получихме подаръци – книжни разделители, изработени от третокласниците, за които сме много благодарни. Всички, които участваха в събитието, са: Емилия Иванова, Цветина Данчева, Иван Данчев, Стиан Симеонов, Теодор Кръстев, Мартин Йотов и Деян Тончев от 10 клас, учениците от 3В и 3Г клас и техните учители. Събитието беше наистина много вълнуващо и приятно. Надяваме се на още подобни срещи и пожелаваме на милите третокласници да останат все така любопитни, любознателни и ученолюбиви, защото това е тяхната силна страна. Може би сме ги запалили по четенето и писането и те ще станат след време част от екипа на вестника.

Цветина Данчева, 11г

За хората и дрехите

Модната сцена на 2025 година може да се определи само като динамична и непредвидима. На нея видяхме не само нови колекции и сблъсък на старите и новите стилове, но и цялостна промяна на модната концепция, придружена от завръщането на култови събития.

В новогодишната нощ 2025 водещият тренд не е конкретен тоалет, а усещането за индивидуалност и комфорт. Дизайнерите насърчават хората да бъдат най-добрата версия на себе си, като интегрират актуалните тенденции с личния си стил. Пайети, кристали и металически материи доминират в празничните визии. От сатенирани рокли тип *slip* (Lingerie-Inspired) до бляскави гащеризони, целта е да се създаде драматичен и енергичен силует. За дамите, които ценят елегантността и комфорта, дългата рокля е идеален избор. А размишляването на границите между спортното и елегантното облекло е тенденция. Обемни панталони или широки сака, съчетани с елегантни топове или аксесоари, създават модерен силует. Стане ли въпрос за цветовата палитра, отговорът е лесен. Освен класическото черно и златно, силен акцент пада върху наситено червено и електриковосиньо, които символизират новото начало.

Тази година беше хаос от трендове и решаваща за Fast fashion. Тя е изправена пред най-голямото си предизвикателство. Глобалното потребление, насърчено от евтини и бързо сменящи се колекции, създават екологични катастрофи – от замърсяване на води до препълване на сметниците с текстилни отпадъци. В отговор на това потребителите, особено младите, насърчават „Кръговата мода“ (Circular Fashion). Платформите за препродажба и наем на дрехи набират популярност, променяйки навиците за пазаруване от „притежавам“ към „споделям“. Нараста натискът за прозрачност в производството и осигуряването на по-добри условия на труд във фабриките. Това движение за намаляване ефекта на модната индустрия върху околната среда възроди интересът към вторите употреби и „съкровищата“, които можем да намерим там.

Динамиката, в която бяхме потопени последните няколко месеца, беше странна смесица от носталгия, екологична тревога и – да си го кажем – крещяща липса на оригиналност. Сред всички тези тенденции изплува един особен нов вид „бохем“: пазаруваният от втора употреба, който се самообявява за модна икона. Нека бъдем честни. Ровенето в купища прашни, понякога износени, а понякога откровено съмнителни дрехи в преследване на „находката“, е занимание, което изисква търпение и остър нюх. Това е благородно, дори икономически разумно занимание. Но някъде по пътя, този полезен навик беше облечен във фалшивия блясък на „етичната мода“ и „уникалния стил“, превръщайки всеки посетител на „вторака“ в самозван гуру, диктуващ тенденциите.

„Ах, това е винтидж! От 80-те е! Открих го за 5 лева и веднага го превърнах в нещо свое!“ Чувахи сме го хиляди пъти. Разбира се, че е винтидж – то е просто стара дреха. Разбира се, че е за 5 лева – затова е там. Проблемът не е в дрехата, а в позата. Тази поза твърди, че докато висшата мода тъне в бездушен капитализъм, те – „второръчните“ естети – са открили скритата пътека към истинския стил, който е достъпен, устойчив и разбира се, адски култов. В действителност често става дума за нескопосани комбинации от десет различни епохи, пристегнати с колан, който не е подходящ, и обявени за „естетика“.

Визията, която те представят, е по-скоро плашеща смесица от костюм за Хелоуин и гардероба на вашата леля от село, отколкото нещо, достойно за корица на списание. Но благодарение на агресивната онлайн пропаганда и ехокамерите на социалните мрежи потребителите вярват, че са новатори. Иронично погледнато, целият този „феномен“ е, като да обявиш за ше-дъвър на кулинарията супата от вчерашния обяд просто защото си добавил щипка магданоз.

Те твърдят, че са уникални! Истината е, че всеки, който има достъп до едни и същи десетки магазини за втора употреба, може да извади оттам същия раздърпан пуловер. Уникалността се крие в творческия дух, а не в етикета Made in Taiwan от 90-те.

И точно когато „второръчните“ икони се чувстваха най-уютно в своето самозаблуждение, на хоризонта изгря новината за завръщането на Victoria's Secret Fashion Show (VSFS). И тук, скъпи читатели, се случва сблъсъкът на титаните – или по-скоро, сблъсъкът на Ангелите със самозванците. Срещу тяхната „автентичност“, „устойчивост“ и „уникални находки“ се изправя ослепителният, скандален, но безпощадно професионален блясък на VSFS.

Victoria's Secret Fashion Show е много повече от ревю за бельо – то е феномен и един от най-големите trend-setters в съвременната попкултура. От 1995 г. насам шоуто създаде изцяло нов жанр модно събитие, съчетаващо блясък, музикални изпълнения и театралност, което революционизира начина, по който се представя модата пред масовата публика.

Шоуто не просто продаваше бельо, а диктуваше стандарти за красотата и стартираше международните кариери на супермодели като Жизел Бюндхен, Тайра Банкс и Адриана Лима, давайки им прозвището „Ангели“ – титла, превърнала се в нарицателно за успех. Ревюто успя да пренесе луксозното бельо от интимното пространство във водещ моден елемент. След години на критики за липса на разнообразие и спорни бизнес практики, завръщането на VS Show е символ на трансформацията на марката. Този път акцентът е върху разнообразието на телата, възрастта и идентичността, отговаряйки на критиките от миналото и търсейки баланс между носталгията по златните години и новия, по-отговорен дух на модната индустрия. Това е опит да се докаже, че дори най-бляскавите институции в модата трябва да се адаптират към социалните промени и да приемат по-инклузивен и модерен подход към красотата.

И тук става ясно, че самозванците бледнеят. Тези, които с часове ровят за свестен топ, не могат да се мерят с Ангелите, носещи бижута за милиони. Не могат, защото едното е театър, а другото е битовизъм, обявен за театър.

VSFS със своята противоречива и не-реалистична красота връща истинското мерило за мода – майсторството, ефектността и блясъкът, а не просто късмета да откриеш чиста тениска с логото на стара американска бейзболна лига.

Затова към пазаруващите от втора употреба апелът е прост: Продължавайте да ровите! Това е чудесно хоби, икономичен избор и да, понякога наистина се намират скъпоценности. Но моля ви, спрете да се мислите за модни икони. Модата е изкуство, а не късмет. Докато ровите из купищата от миналото, не забравяйте, че подиумите на света отново са завладени от съвършенството, което не се нуждае от оправдания. Оставете претенциите настрана, приемерте, че сте на „лов за

изгодна сделка“ и се насладете на факта, че сте си купили рокля на цената за две кафета. Икони? Не, вие сте просто умни купувачи. А икони? Те се завръщат с крилето на ангелите.

Но нека приключим това лирическо отклонение и се върнем към света на модата през 2025. Въпреки сътресението в него едно нещо остана непо-кътнато –Vouge.

Списание Vogue, често наричано „Библията на модата“, остава най-влиятелното модно издание в света. От създаването си през 1892 г., то не просто отразява тенденциите, а ги създава и легитимира. Под ръководството на личности като Ана Уинтур Vogue упражнява огромно влияние върху това кои дизайнери ще бъдат успешни, кои модели ще станат суперзвезди и кои социални теми ще навлязат в модното пространство. Именно Vogue успява да превърне модните ревюта от елитарни събития в глобално обсъждани културни моменти, въвеждайки знаменитости на кориците и превръщайки събития като Met Gala в световен феномен, който диктува тенденциите на червения килим. През 2025 г. Vogue продължава да бъде основният арбитър на стила. Според анализи, водещите трендове включват „тихия лукс“ с нови, по-ярки акценти, атлетичната естетика и „пижамената рокля“ като градска униформа – комбинация от изтънченост и максимален комфорт, отразяваща духа на времето.

И така неусетно дойде време за равностетка, докато светът на модата през 2025 г. се колебае между устойчивост, завръщането на култови събития като Victoria's Secret Fashion Show и диктата на Vogue, най-важният тренд остава един: да бъдеш себе си по естетически издържан начин. Стилът не е просто копиране на тенденции или ровене в гардероба на баба и дядо, а умението да комбинираш, да си креативен и да създаваш хармония. Носете дрехи, които са продължение на вашата енергия и които излъчват модерна класа чрез безупречен силует, качествени материали и уникални акценти. Привличайте погледи не защото изглеждате ретро, а защото визията ви е свежа, актуална и естетически приятна за гледане, като доказвате, че най-добрата мода е тази, която е лично ваша.

Цветелина Христова, 126

Нека се върна

Разказ

Оставаха броени дни до Коледа. Милена имаше едно желание - да може да върне времето назад, за да избегне едно нещастие. На Коледа всички знаят, че се случват чудеса, и това, разбира се, се потвърди.

В полунощ Милена застана под елхата и прошепна:

- Моля те, върни ме две години

Творческо писане

Смисълът на подаряването

Коледа е мигът, в който светът забавя ход и се превръща в топлина, меко сияние и надежда. Това е време, когато звънът на камбанките се преплита с шепота на сърцата ни, напомняйки ни, че най-ценните дарове не се крият под елхата, а в жестовите, които избираме един към друг. Вълшебството на подаряването не е в лъскавата опаковка, нито в стойността на предмета, а в тънката нишка любов, внимание и смисъл, която свързва дарителя с онзи, който ги получава. Именно в този невидим обмен се ражда истинският дух на Коледа – там, където подаръкът се превръща в послание, а посланието – в спомен, който стопля дори най-студената зима.

Да подариш нещо – колко просто звучи, а колко безкрайно дълбок е смисълът, скрит в този жест. Подаръкът не е просто предмет, опакован в хартия и панделка; той е къс от човешката душа, протегнат към друг човек. В света на дребните жестове и големите очаквания подаряването остава един от най-чистите начини да кажем: „Виждам те. Мисля за теб. Обичам те.“

Вълшебството на този акт е прекрасно уловено в разказа на О'Хенри – „Даровете на вълхвите“. Там, в малката стая, осветена от бедна лампа и пълна с топла човешка обич, живеят Джим и Дела – двама млади, бедни, но богати по един особен начин. Те нямат нищо освен любовта си и точно тя ги кара да търсят най-прекрасния подарък един за друг. Дела продава най-голямата си гордост – дългата си коса, за да купи верижка за часовника на Джим. А Джим, без да знае, продава часовника, за да купи гребени за косата

Катерина Игнатова, 126

който възрастната жена се качи в колата и потегли, а нетрезвият шофьор излезе на пътя и блъсна колата с бабата, нещата се развиха различно. Полицаяте не успяха да спрат шофьора, защото колата се движеше с голяма скорост. Милена първоначално се стъписа, не можейки да повярва на очите си. Затича се към колата, помогна на баба си да излезе от нея и се качиха си в линейката, която тръгна към болницата. След няколко седмици баба ѝ се възстанови и момичето реши, че е време да се върне в неговото бъдеще, като каза гласно:

- Моля те, върни ме напред във времето!

И в същия момент то се оказа обратно в Правилното време, но на грешното място. Милена се озова в работилницата на дядо Коледа, облечена с работна дреха на джудже. Нейната работа беше да опакова подаръци за децата от белия списък на послушните. Тя се учуди какво прави там, но скоро разбра, че всеки, който е получил своя чудесен подарък, трябва да направи такъв и на друго дете.

Преслава Иванова, 7ж

Мили Дядо Коледа,

Бяла Коледа

Падат пухкави снежинки
и покриват цялата земя.
Позна ли ги? – танцуващи, красиви
заливат ни с доброта.

В очите ни – надежда и човечност.
Дали съгласни сме с това,
че усмивките ни – топли, нежни,
могат да спасят света?

Нека да е здраве, мир,
любов и светлина!
И да бъдем ние
най-щастливите деца!

Саня Красимир Кръстева, 4в

Мили Дядо Коледа,

Всяка година, преди Коледа, всяко дете пише писмо до
белобрадия старец. Това е шансът на всеки малчуган да
получи мечтаната играчка, била тя кукла, количка,
топка, конструктор или друго. За по-големите от
нас обаче интересите се менят, а вярата в Дядо Ко-
леда изчезва. Писането на писма става излишно и
вместо това просто казваме на родителите си какво
искаме или оставяме подаръчка в техни ръце. И въ-
преки всичко, колкото и големи да сме, всеки трябва да
запази детското в себе си особено по тези светли
празници. Ето и някои писма от "по-големите" де-
чица:

А най-малките, първокласниците, са одлекли своите
писма в цветове и форми, защото още не знаят всички
букви.

Скъпи Дядо Коледа,

Тази година мина доста бързо. Училището почна от-
ново, а ежедневието ми е още по-напрегнато отпреди.
Въпреки това седнах да ти напиша едно писмо набързо.
Надявам се, че си добре и отново приготвиш дългоочак-
ваните подаръци. Не се нуждая от нищо специално.
Донеси ми здраве, любов и малко повече търпение.
Повечето хора на моята възраст със сигурност имат
нужда от такова, включително и аз. Всеки е посто-
янно намръщен или сърдит, така че усмивките на ли-
цата ни няма да са излишни. Донеси спокойствие – не
само на мен, но и на всеки, който се нуждае от та-
кова. И нека в празничната нощ всеки да е с любимите
си хора, да се забавлява и цени празника.
Поздравя на джуджетата!

Рая Чонова, 8в

Дядо Коледа, здравей!

Отдавна не ти пиша – явно така е, когато
пораснеш. Но тази година реших да се върна
към традицията. Много неща се промениха
от последния път, когато ти писах. Тогава
исках играчки и лакомства, но с времето
разбрах, че най-важните неща не се увиват
в хартия.

Този път ще поискам от теб да дариш на
всички хора малко доброта, търпение и
здраве. Нека новата година бъде изпълнена
само с щастливи моменти и нека се на-
учим да гледаме на всичко от добрата
страна – както когато бяхме малки. Само
това ми е нужно.

Рая Иванова, 8в

Дядо Коледа пристига

Сняг вали и пее песен
за коледния празник чудесен.
Камбанките звънят,
еленчета по снега летят.

Дядо Коледа идва насам,
носи подаръци хиляди нам!
Сърца да стопли, да донесе
радост във всяко детско сърце.

Деа Ганчева, 4в

Виктория Григорова, 1а

Подарък за света в едно писмо

Здравей, Дядо Коледа,
вече не съм малко дете, но отново реших да
ти пиша.

Не знам дали бях послушна тази година или
миналата, но ако решиш, че заслужавам
този подарък, аз съм тук и го очаквам.

Не бих те помолила за някоя кукла Барби,
сервиз за готвене или книжка за оцветя-
ване... Не!

Искам нещо много по-голямо и стойностно.
Дядо Коледа, моля те единствено за здраве!
Но не си мисли, че го искам за себе си –
искам го за целия свят.

Болно ми е всеки делник да чувам по нови-
ните за болни деца, които събират пари,
за да се лекуват.

Не искам да слушам как хора с неизлечими
болести умират, борейки се с всичко за своя
единствен живот.

Всяко родено бебе има правото да порасне,
нали?

Ужасно е да си жив на тази планета и да не
можеш да сбъднеш мечтите си заради бо-
лест.

Дядо Коледа, това е единственото ми же-
лание за коледен подарък.

Моля те, дари този нещастен, обвит в
болка свят, със здраве!

Това е единственото, което искам...

Мария Костова, 2019 г.

Към Дядо Коледа с едно искрено желание...

Скъпи Дядо Коледа,

Не съм ти писал от може би пет години, за което се из-
винявам. Не очаквам и да откликнеш бързо, защото, раз-
бира се, по-малките деца трепват в очакване.

Тази година няма да искам скъпи подаръци, които впо-
следствие ще изхвърля. Искам нещо, което да е вечно и да
ми донесе облага и спокойствие. Затова на първо място
си пожелавам аз и семейството ми да сме живи и здрави
и да минаваме през всяко предизвикателство по пътя ни
заедно. На второ място си пожелавам колкото се може
повече нови успехи и занимания, с които да продължавам
да запълвам това така наречено свободно и ценно време.
Не бих желал да прекарам Коледа си в очакване на „ко-
ледно чудо“, а искам това време да бъде прекарано с най-
близките ми – по възможно най-добрия начин, в
най-доброто време и място!

Бождар Кавачев, 8в

Честит рожден ден на В@З БУКИ ВЕДИ!

Звездите на вестника сияят празнично

Мартин Йотов, 11г

Признание у дома: награда за нашите вестникари

На 21.11.2025 г. редакционният екип на вестника е поканен в дирекцията на СУ „Иван Вазов“. Поводът е вълнуващ. Младите журналисти ще получат своите индивидуални награди за цялостния си принос към издигане престижа на училището ни. Това признание е много скъпо за нас, защото е най-сладко, когато те оценят у дома. То е знак за уважение към работата на журналистите, които са барометърът на училищния живот. Признание е и за неуморния труд, отдаденост и креативност при списването на ученическият вестник вече 15 години. Във времето на дигитализация, бързи новини и мигновени събития е все по-трудно да се запази хартиеният вестник и да се продава старомодно – от ръка. Упоритостта на редакционния екип прави и невъзможното възможно и така вече 68 броя, които непрекъснато носят отличия от

националните журналистически конкурси.

Радваме се на наградата, която чудесно ни пасва – книги, връчени в Деня на четенето. Развълнувани сме от топлите думи на госпожа Нинова, която отличи нашата работа, и се надяваме да се похвалим с нови успехи. А дотогава ни чака работа.

В@з Буки Веди

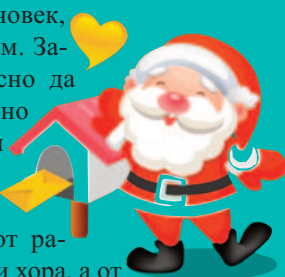

Писмо до Дядо Коледа

Скъпи Дядо Коледа,
Тази година няма да ти изпратя списък не защото нямам желания, а защото забелязах нещо странно – годините минават, животът се променя, а въпросите ми остават. А с всяка Коледа те стават все повече, все по-заплетени и невъзможни за отговор. Затова пиша не като дете, което чака подарък, а като човек, надяващ се да разбере как не се отказваш. Сподели ми откъде идва твоята воля? Кажки как живееш живот, в който винаги даваш, но никога не взимаш? Как намиращ сили, всяка година да се надигнеш от същата работна маса, да облечеш същото палто, да впрегнеш същите елени и отново да минеш през същите къщи с надеждата за по-добър свят? Чудиш ли се дали децата те помнят? Дали чакат теб, или само торбата ти?
Ти винаги си весел, усмихнат, румен, като нарисувана картичка. Но никой не пита как изглеждат нощите, когато се прибиращ, дали ръцете ти треперят от умора, дали ти тежат нещата, които си видял в чуждия дом? Защото ти, повече от всеки друг, си виждал лицето на човечеството. Ти си виждал празни маси и препълнени трапези, звънлив смях и тежко мълчание, очи, пълни с радост, и такива, пълни със страх. И как не се отказаш? Как не огрубя? Как не ти омръзна от капризи?
Може би тайната ти е, че не очакваш благодарност. Може би даже не очакваш нещо в замяна. Може би даваш просто защото така искаш. Ако е така, тогава си

най-смелият човек, когото познавам. Защото не е лесно да живееш с пълно сърце и празни ръце.
Аз често се изморявам. Не от работа, уроци или хора, а от вътрешното усилие да остана същият човек, след като светът ме буца да стана по-груба, по-недоверчива. Трудно е да си мек в свят, който награждава твърдостта. А ти? Сякаш си загубил усета за каквато и да е обида или жестокост. Затова те моля не за чудо, не за подарък, а за частица от теб. За частица от твоята издръжливост, от смелостта, с която всяка зима потегляш наново. Донеси ми уменията да давам, без да взимам. Да живея, без да се притеснявам от утрешния ден. Да работя, без да се страхувам от чуждата оценка. Ако можеш, под елхата не ми оставяй подарък, а навик, да започвам всяка година като теб – от нулата и с пълно сърце.
И когато тръгнеш наново на Коледа, ако се усъмниш дали някой оценява не труда ти, а резултата, спомни си за това писмо, за детето, което не ти пише за играчки, а за да те попита как се чувстваш ти самият. Пожелавам ти лек път без пречки. И благодаря, че отделяш време и за моето писмо.

Дарина Христова, 8в

Как бягам от реалността?

Из диалози на мозъка и сърцето

- Ужасно тежка седмица. Три писмени по български, две по история и куп домашни работи. Едвам се прибрах и от танци. Утре ме чака друго. Как да си почина? Ами класните? Как да спра да мисля за всички събития и ангажменти, които ме очакват? Охх, сценарият! Как да поема въздух и да знам, че всичко ще е наред? Какво първо да направя? Задушавам се..., не мога!
- Спри! Вдишай, издишай. Пак. Вдишай, издишай.
- Чуваме ли се? А не, момент, слушалките. Така. Как си?
- Луната е по-красива от всякога.
- По-добре ли си?
- Колко е часът?
- 3 без 5.
- Не, няма време, не, какво ще правя...
- Спри. Вслушай се в музиката. Забрави минало, настояще, бъдеще. Слушай танца на нотите. Легни и затвори очи. Мечтай!

...
- Май...съм...по-добре.
- Знам.
- Но утре...
- Е утре. Сега си избири следващата песен.
- Колко е часът?
- 3 без 5.
...
- Няма да стане.
- Кое?
- Е, как кое, не усещаш ли колко сме назад.
- С материала?
- С всичко! Не мога да си направя проекта, урочната статия е безкрайна, а аз нямам време!...
- Ах...ами слушалките?
- Зареждат се.
- Текста научи ли си?
- Не...ама това е, защото...
- Хайде, хайде, хвани сценария и започни, потопа се. Вникни в думите. Чети между редовете. Заиграй. Затвори очи...представи се

на сцената...
- Най-сетне представлението да види публика...Как го правиш това?
- Кое?
- Как успяваш да ме успокоиш винаги, във всеки момент на притеснение, да спреш времето, да забравя всички други мисли?
- Ха-ха...гладен си.
- Какво?
- Храня те с изкуство. Без него не можеш.
Хранете се и вие, съвременници мои, натъпчете се, ако трябва. Изкуството както ни кара да живеем, така ни и спира за отих. Без него сме едни кухи тела, оцеляващи и борещи се със себе си. Искайте, правете, мечтайте! Слушайте какъв стил искате, тропнете едно хоро, идете на кикбокс, пейте с цяло гърло, рисувайте, творете, изразете себе си по какъвто и да е начин, но да сте вие! Та животът е пред вас...

Ира Карабиберова, 11б

Коледни истории

Трагичната приказка за Снежанка – забравената девойка от сняг

Всички знаем, че през декември изведнъж става по-спокойно и по-уютно. Около нас неусетно се възцаряват разбирателство и доброта. Причината за това спокойствие и щастие също е известна на всички – Коледа. Идва време за историите, които всички сме чували като по-малки - за възрастния, усмихнат старец с дълга бяла брада и топли искрящи очи, облечен в червен костюм и носещ голям чувал, пълен с подаръци. Така добре познатия на всички Дядо Коледа. Знаем за малките, весели и трудолюбиви елфи, които с голямо старание изработват и опаковат подаръците, за деветте елени на Дядо Коледа начело с така известния Рудолф. Те са добре познати символи. Обаче в цялата тази коледна история има още един персонаж. За него не се говори толкова много. Никой не знае кой е той, какво прави и откъде идва. Знаем само нейното име – Снежанка.

Образът на Снежанка идва от руски приказки, повечето от които завършват трагично. В една от първите и най-известни истории Снежанка е представена като внучката на Дядо Мраз. Разказва се за едно бедно руско семейство, което много страдало, защото не можело да си има дете. Един ден, от самота и мечта, двамата родители изваяли в двора си снежно момиче и станало чудо – то оживяло. Радвало се семейството и много пазело своята дъщеря. Снежанка растяла добра и послушна, но в нея винаги имало нещо различно, непринадлежащо напълно на света на хората, нещо крехко и обречено. Един ден приятелките на Снежанка я повикали заедно да се разходят в гората. Момичето веднага тръгнало. То искало повече от всичко да бъде като тях, да

почувства тяхната топлина. Момчетата направили огън и една след друга започнали да го прескачат. Това било древен ритуал за здраве и щастие. Дошъл ред и на снежното момиче. Когато то се озовало над огъня, се разтопило и се превърнало в малък облак. Не се върнало къщи. Хората излезли да го търсят. Само снегът тихо се топял. Никой не видял какво останало с него. Момичето от сняг се стопило от първия допир с топлина, от света, който то така жадувало да почувства. Тази приказка показва крехкостта на зимата пред настъпващата пролет.

В друга версия Снежанка е дъщеря на Пролетта и Дядо Мраз. Единственото, за което копнеела, била компанията на смъртни хора. Да види техните празници, да усети тяхната радост, да чуе смеха им. Родителите ѝ позволили и я пратили при хората, но сърцето ѝ било ледено, неспособно да обича. Снежанка повече от всичко искала да изпитва емоциите на хората, да почувства радостта, да мине през болката и лековитата сила на любовта. Тя помолила майка си да я дари със способността да обича. Пролетта изпълнила желанието ѝ, но горещото чувство на любов прогорела и стопило сърцето на момичето и то загинало.

В края на 19 век автори започват да разказват и да пишат приказки за Снежанка с щастлив край, в които тя е спътница на Дядо Мраз и подарява подаръци на децата. С течение на времето тези красиви и съвременни тъжни истории се забравят и заравят в миналото и остава само образът на Снежанка, внучката на Дядо Коледа и негова помощничка.

Марта Милева, 11а

Между бабата и внучката

Честването на Рождество Христово датира назад във времето, но традициите, обичаите и символите на празника се променят през различните епохи. Големите разлики могат да се открият само между две поколения в период от около половин век. Попитах двете ми баби как са парзнували Коледа и се учудих, че празникът наистина е претърпял много промени.

В наши дни ние се празнуваме по сходен начин във всички краища на страната. Преди време обаче всеки район е имал свои характерни обичаи. За това разбрах от моите баби. Едната е от село Ясен, Плевенско, а другата от град Опака, Търговишко. Двете са родени почти по едно и също време, но ми разказаха различни спомени от тяхното

В Опака Коледа е бил празник предимно на момчетата до 18 години. Няколко дена преди празника момчетата ходели в гората за дрян timer пръчки, за да си приготвят коледарски тояги. На Бъдни вечер жените и момчетата в семейството печели кравайчета и пукали пуканки в малка тавичка за бъдещите коледари. Около тях се е формирала и група от по-малки момчета „котки“, които известявали домакините за пристигането на коледарите. Те тръгвали в полунощ на 25 декември, минавали през всички къщи, пеели коледарски песни. Всяка коледарска дружина била предвождана от най-възрастния и най-красноречив мъж. Коледарите били много важни за хората, защото благосла-

Изгубените традиции

Дойде и това време от годината, когато малки и големи с нетърпение чакаме зимната ваканция. Тя е съсредоточена около най-важните празници, нали? Коледа и Нова година са любими на всички дали заради подаръците, шурите партита, или просто заради семейните събирания. В миналото обаче е имало и други важни зимни празници, на които днес не се обръща толкова внимание. С времето традициите се променят, но е хубаво да знаем как и защо са започнали.

Един от най-важните празници е бил Димитровден. Той слага край на лятото и посреща зимата. На него са се организирани сборове и веселби, с които се слага край на полската работа. От този ден започвали и годежите.

На 6 декември всички приготвяме шаран или друг вид риба. Знаете ли обаче защо почитаме св. Никола? В миналото освен за покровител на моретата той се е смятал

и за пазител на семейството, дома и стоката. По тази причина са се организирани семейни чествания. Този празник също има връзка с женитбата. На него девойките за женене ходели на църква, вярвайки, че св. Никола ще им помогне в избора на съпруг.

За всички стопани важен е бил 18 декември. На него се чества св. Модест, пазител на орачите и животновъдите. На празника се приготвя обреден хляб, който се поставя в яслите на животните, за да бъдат здрави през следващата година. Това е бил и денят, на който болният добитък може да се излекува. Днес за нас това звучи странно, но за хората, зависещи от полската работа, денят на св. Модест е бил предопределящ за бъдещата реколта.

Друг според мен интересен празник е Игнажден. Той предрича съдбата на всяко семейство. Най-важен за този ден е така нареченият полазник, който пръв

прекращава прага на къщата. Ако той е добър и заможен човек, се очаква здрава и плодотворна година. С Игнажден се поставя началото на дните, в които невестите и бременните жени не работят. По този начин ще могат да раждат по-лесно, тъй като според вярванията това е денят, в който започват родилните мъки на Божиата майка.

След посрещането на новата година идва време и за най-важния празник, а именно Йордановден. Традицията за ваденето на кръста от ледени

ледното дръвче. По-бедното икономическо положение не е позволявало купени играчки, но на децата са се давали плодове, орехи, лимонада и сладки. Новогодишното тържество продължавало до 2-3 часа на 1 януари. Още тогава тръгвали и сурвакарите. Сурваките били дрян timer пръчки без украса. Децата обикаляли по къщите, за да пожелаят здраве, дълголетие и плодородие и да сурвакат стопаните.

По онова време Коледа дори е била забранена от властта заради факта, че е религиозен празник. За разлика от съвременното ни, тогава не е имало украса на площада, а всички традиции и църковни ритуали са се извършвали тайно. Празникът е позволен след 90-те години на XX век. Оттогава започва и популяризирането му.

Днес вече Коледа е официален празник. Украсяването на домовете започва още в началото на декември. За тези 60 години са измислени много различни ярки и донякъде кичозни коледни украси. Широко навлязла е традицията за размяна на подаръци не само в

води продължава и до днес, но в миналото е имало и други важни обреди. На този ден всички сгодени моми, младите булки и младоженци и новородените бебета преминават през символичното изкъпване. Това са хората придобили нов социален статус.

Обичаите, свързани с лековитите сили на кръстената вода, продължават и на Ивановден. Районът около планината Сакар се отличава с интересно вярване, че децата, кръщавани в една и съща вода, на този ден стават побратими и посестрими. Този обичай забранява на тях и наследниците им да се женят помежду си както е при кръвното родство.

В миналото от изключителна важност е бил и Бабинден. Празнуван на 8 януари (или на 21 по стар стил), това е денят, когато се отдава почит на „бабите“ акушерки. Рано сутринта майките с малки деца наливат прясна вода и отиват да полеят ритуално на бабата. Обичаят продължава със събирането на невестите в къщата на акушерката, като всяка носи домашна погача или баница. Празникът е съпроводен от песни и танци изцяло в отсъствието на мъже.

Край на зимата идва с Атанасовден. Според народното поверие св. Атанас се качва на коня си, сваля зимния кожух, облича копринена риза и се провиква: „Иди си, зимо, идвай, лято!“.

На този ден хората се качват по хълмовете, за да посрещнат последния зимен изгрев и да поставят началото на пролетта. За съжаление, някъде в хода на времето тези традиции са се изгубили и наша задача е да ги върнем обратно. Те показват същността на българския народ и ни отличават от хората по света. Дори да не изпълняваме всички обичаи, нека ги запазим в съзнанието и сърцето си, защото това е магията на българите.

Стефания Петрова, 11б

дома, но и в училище, а понякога и на работа. За съжаление, вече все по-рядко се виждат родните обичаи. Коледари и сурвакари се срещат в по-малките градове и села. Печенето на кравайчета за тях е заменено от приготвянето на джинджифилови човечета. Пламъкът на бъдника също не гори в камината, а все по-малко хора ходят на църква на празника.

Има някои неща, които дори годините не са променили. Няма нищо по-хубаво от това да се прибереш в пълна весела къща и да те посрещнат смехът на по-малките, гласовете на възрастните и миризмата на прясно изпечените ястия и питка. Понякога дори безобидните спорове стават забавни, защото успяват да ни откъснат от сивото ежедневие. Пази се смисълът на Коледа, защото след цяла година работа най-накрая цялото семейство се събира от близко и далече, за да почете Рождество Христово.

Празникът се развива във времето, но не може да отнеме топлината и щастieto в душите ни.

Стефания Петрова, 11 б

Противоречивият живот на една легенда на българската естрада

Очерк

Знаете ли какво е общото между прозвището Факира Мити, малкия дървен Пинокио и един от най-великите български певци? Образът на родителите, криещи се зад нарицателното име, съветската версия на дървеното човече – Арлекино, и легендарната българска естрада са съчетани в живота на един виден плевенчанин, покрай чийто паметник ние, съгражданите му, минаваме почти всеки ден. На 23 декември тази година се навършват 85 години от рождението на Емил Димитров. За жалост, от 2005 г. певецът вече не е сред нас, но неговата скулптура продължава да шепне историята на легендата, показваща Емил така, както винаги ще го помним – изправен, с микрофон в ръка, приветстващ с жест публиката пред себе си. Споменaх Факира Мити, тъй като той и неговата съпруга със сценичното име Мадам Сизи, която е и негова асистентка, са ексцентрични и талантиливи илюзионисти, за които се смята, че са основоположниците на това изкуство в България. Извън изкуството обаче те са Димитър Димитров и французойката Анастасия Димитрова, в чието семейство на 23 декември 1940 година се ражда Емил Димитров. Артистичността на неговите родители му повлияла и още от малък има афинитет към класическата музика и рисуването. Още в училище той започва да композира музика и да свири на любимия си акордеон. През 1960 г. решава, че правилната посока, в която да развие своя талант, е актьорското майсторство и е приет в тогавашния ВИТИЗ „Кръстьо Сарафов“. Тогава в историята на Емил влиза и дървената кукла Арлекино и през същата година в концерт изпява своята песен със същото име, аккомпанирайки си с акордеона. Певецът дебютира на сцената не като актьор, а като изпълнител и композитор на музика и бързо си спечелва любовта на широката българска публика. И до днес всички българи могат да запечат поне някоя от песните му. Бързо потръгва неговата дълга, успешна, ползотворна и оставила следа в българската култура кариера. Емил Димитров е изнасял концерти в повечето ев-

ропейски държави, а излязлата му през 1970 г. „Моя страна“ се превръща във втори химн на България става и песен на столетието. Творчеството на Емил Димитров през забележителната му музикална кариера включва повече от 30 авторски албума. Продава над 55 милиона копия от тях само в бившия СССР и това го прави най-успешно реализираният се български изпълнител за времето. Певецът дълго живее във Франция, но сърцето му остава в България и след прекараното там време се връща обратно в родината си. В същата тази родина, в която той дори не е приет в Съюза на българските артисти. Причината била, че въпреки огромния принос за развитието и популяризирането на българската музика, той все пак нямал завършено музикално образование. Въпреки негодите и неблагоприятността от страна на българската държава, Емил Димитров запазва любовта си към своята публика и творчеството му продължава да е свързано изцяло с родината. Той е първият български изпълнител започнал да използва части и мотиви от българската фолклорна музика в популярните си песни и композиции. През цялата си кариера Емил е обичан от широката публика в България и извън нея. Той е една ярка личност, горяла в страстта си към музиката, чийто талант дори границите на Европа не са могли да удържат. През 1968 г. изнася концерт на стадион „Динамо“ в Москва, на който събира публика, наброяваща 80 хил. души. Това е абсолютен рекорд за български изпълнител! Удивителното е, че на същия стадион великаните в световния шоубизнес и тогавашната западна музика – Ролинг Стоунс не успяват да съберат толкова многобройна публика. В личен план животът на певица е всичко, което може да се очаква от толкова успешна и завършена европейска музикална звезда.

Купоните, алкохолът, славата и многобройните фенове са неизменна част от кариерата му, което е и повод да се носят множество слухове по негов адрес. Той се жени три пъти, като два от тях за една и съща жена. Първата му съпруга е актрисата и певица Грета Ганчева, с която се женят през 1967 г., но бракът им е кратък. По-важна е връзката му с голямата му любов – Мариета

Гьошева, от която певецът има син – Емил Димитров-младши, роден през 1970 г. Първият му брак с нея е от 1968 до 1991 г., а през 2000 г. двамата отново се женят. За жалост, са заедно съвсем за кратко до края на живота ѝ през същата година. След дълга, бурна, изпълнена с любов кариера Емил Димитров се оттегля от голямата сцена през 1999 г. На 30 март 2005 г. България губи една от великите си музикални звезди. Дали огорчен от отношението на държавата към него, или с любов към публиката и родината си, Емил Димитров си отива от света и музиката завинаги. Преди смъртта си певецът казва: „Когато умра, за мен ще се пръснат толкова слухове, че накрая никой няма да разбере какъв съм бил в действителност.“ Нека не забравяме песните на Емил Димитров, стойностни и изпълнени с важни уроци за хората, за музиката, за артистите. „Ако си дал“, „Моя страна“, „Писмо до мама“, „Само един живот“ и много други незабравими български богатства. Не трябва да позволяваме светлата памет на хора като Емил Димитров, които посвещават живота си на изкуството, а изкуството си на родолюбието, на любовта и на истински ценното в живота, да угасва. Надявам се да запомним творчеството и успехите на Емил Димитров, неговата обаятелна личност и всеотдайността, с която той е пял за страната ни, без да позволяваме да се очерни достойното му име.

Михаела Минкова, 11в

Как да празнуваме разумно?

Коледа. Любимото време от годината на много хора включително и на мен. Но факт е, че романтичната ни представа за пухкав триметров сняг, горещ шоколад на дивана и елха, излязла от Пинтерест, далеч не оправдава реалността. С порастването сякаш губим коледния си дух и празниците вече не са така магични като от детството ни, а фокусирани върху материалното – да ядем, да пием и да си подаряваме скъпи подаръци. От друга страна, как да имаш коледен дух, при положение че декември не е снежна приказка, а кошмар от мокър сняг, студ, стъмване в 17:00 ч. и тестове през ден в училище? Затова ето няколко съвета как да си спестим нерви и пари; да балансираме плюсовете и минусите при празничната подготовка:

1. Подаръците

Ако не искате да прекарате 23 декември в претъпкания и задушен МОЛ, опитвайки се да измислите какво да купите на 10+ човека, силно ви препоръчвам да започнете по-рано. От друга страна, получаването на подаръци също си е руска рулетка – или ще получите нещо, което сте искали три години, или чифт коледни чорапи (нищо лично към почитателите на коледни чорапи). Никой не ви кара да купите нещо, което струва майка си и баща си, но все пак се старайте да вложите малко лично присъствие в подаръка. Пък и да не забравим коледната томбола в училище, че и там трябва да проявим малко креативност с бюджета от 20 лв. Със сигурност след този месец джобовете ни ще олекнат доста...

2. Магазините

Както всички отлично знаем, още от ноември в магазините е пълно с коледни играчки, декорации и каквото още се сетим. Или пък огромни намаления, които те карат да купуваш и купуваш, докато ти свършат парите. Но все пак ние не трябва да забравяме какъв е истинският смисъл на празника и че не е нужно да изкупим целия магазин. Наистина ли ни трябват нови топки за елхата всяка година? Или мистериозни advent календари за по 80 лева, от които даже няма да ползваме половината неща? Цялата тази еуфория от изгодни цени, красиви декорации и бумтяща музика е създадена да ни кара да харчим пари до несвяст, но въпреки това трябва да се замислим дали съответната вещ ни трябва наистина, или просто искаме да следваме трендовете.

3. Препреждането

Трудно е да устоим на коледната трапеза, но все пак не трябва да прекаляваме и да се тъпчем като за последно. После, като дойде януари, ще се мъчим да отслабнем един-два килограма и ще си викаме „Защо ми беше да ям толкова много?“. Вместо да чакаме новата година, за да минем на диета, защо просто не се стараем винаги да се храним разумно?

4. Домашните и тестовите

Ясно е, че на никой не му се занимава с 30-те задачи по математика и двата проекта още на първия ден от ваканцията, но аз лично се старая да не оставям всичко за последния момент. По-спокойно ми е да се опитвам всеки ден по малко да отхвърлям задачите си, отколкото да прекарам целия последен ден от ваканцията в хаотично писане и нервирание, че няма да успее навреме. И на всичкото отгоре тестовите и изпитванията продължават - нищо, че са минали две седмици и вече сме забравили целия материал...

В крайна сметка магията на Коледа не идва от айфона, който сме получили, или перфектно украсената елха. Важни са спомените и хората, с които сме си ги направили. Още повече, че след десет-петнайсет години няма да помним задръстването, в което сме попаднали, дългата опашка в магазина или другите „перипетии“. Именно тези несвършенства правят Коледа толкова свършена. Защото не осъзнаваме какви късметлии сме били през тези две седмици, в които най-големият ни проблем е, че сме преяли със сарми (като се качим на кантара, не се чувстваме късметлии, но схващате идеята). Оценяваме това безгрижие чак когато приберем елхата на тавана, върнем се в монотонното ежедневие и осъзнаем колко неудовлетворяващо е то. Колкото и клиширано да звучи, по време на празниците наистина се чувстваш все едно светът е по-светло място и нямаш проблеми (освен класното по БЕЛ на втория ден след ваканцията). Затова и толкова обичам Коледа – огромната носталгия, която ми носи, е знак, че съм я изживяла пълноценно, заобиколена от любимите хора в няколко дни, в които нищо друго няма значение.

Ева Иванова, 11б

Културен калейдоскоп за декември

През декември месец плевенската публика може да се наслади на редица театрални постановки, културни събития и интересни книги. В плевенския драматично-куклен театър „Иван Радоев“ този месец ще има интригуващи заглавия както в драмата, така и в куклите. Месецът започва с класиката „Хензел и Гретел“ по братя Грим. Това е първият спектакъл, чийто режисьор е един от ветераните от редакционния екип на вестника – Иван Жунтовски. Премиера на 5 декември има детският спектакъл „Шалче за зимата“. Всеки, който иска да зарадва малък брат или сестра, братовчед или братовчедка, да заповяда на една от няколкото обявени дати. На 9 декември премиера има класиката в българската литература „Бай Ганьо“ от Алеко Константинов. Части от това произведение се учат няколко пъти в образованието на всеки ученик, затова е полезно за хора от всички възрасти да гледат спектакъла. Някои ще си припомнят произведението, други ще си научат урока по литература, но всички ще останат очаровани от представлението. На 17 декември „Пет жени в еднакви рокли“ ще гостува на плевенска сцена чак от Театър Българска армия. Историята звучи обещаващо и всеки заинтересован може да прочете анотацията ѝ в сайта на театъра. Голяма популярност набират книгите на Васил Попов – „Аждер“, „Мамник“ и „Лехуса“, препоръчителни за всички любители на българските автори и фентъзи жанра. Най-новата книга на Дан Браун – „Тайната на тайните“ оглавява класациите за най-популярните книги в момента и е много добър избор за всеки, който харесва хубавите трилъри. Джон Гришам също намира място в тези класации със своя първи криминален роман – „Вдовицата“, който е прецедент в

дългогодишната традиция на трилъри при автора. Георги Бърдаров с романтиката „Адажио за Мария“ и Захари Карабашлиев с историческата драма „Последният ловец на делфини“ също отбелязват успехи в края на годината. Културния живот на Плевен продължава и с коледни изненади. На 1 декември, както знаете, е запалването на светлините на елхата в центъра и редом с нея отваря ежегодният Коледен базар заедно с други атракции; ледена пързалка, виенско колело, въртележка. В този коледен дух има и много празнични събития, които ви очакват из целия град! На 10 декември може да усетите фолклорната магия, която НФА „Българе“ ще донесат в нашия театър „Иван Радоев“ от 18:00ч. Да не пропуснете нашия благотворителен концерт Коледа е на 11 декември в зала „Катя Попова“ от 18:30ч. Фолклорната магия се завръща, този път на 12 декември и ръководена от Северняшкия ансамбъл за народни песни и танци „Иван Вълев“ на сцената заедно с Музикален център „Дори Диос“ на пл. „Възраждане“ от 17:00ч. Отново на пл. „Възраждане“ от 11:00ч. ще бъдат ВГ „Арлекино“ и ВГ „Хармония“ при НЧ „Съгласие 1869“, танцова школа

„Танцова работилница“ и детски танцов състав при НЧ „Христо Ботев“ на 13 декември. Ще имате възможността да се срещнете с Елза и Олаф от „Замръзналото кралство“ на 14 декември, пл. „Възраждане“ от 13:00ч. С поглед към миналото, на 17 декември в зала „Катя Попова“ ще зазвучат песните на Емил Димитров в коледния концерт на Общински хор „Гена Димитрова“ от 16:00ч. и 19:00ч. Можете да се потопите в коледното творчество на плевенските художници в Арт център Плевен (Градската градина) на 18 декември от 17:30ч. Освен появата си на площада, в театъра на 18 декември отново ще зазвучат фолклорни ритми от Северняшкия ансамбъл за народни песни и танци „Иван Вълев“ от 18:00ч. с концерт-спектакъла „Коледна шевица“. На 19 декември, пл. „Възраждане“ ще бъде раздрусан от най-различни танцови формации като „Луди - млади“, „Синтез“ и ДЮФА „Нашенчета“ от 17:00ч. Ще имаме честта да наблюдаваме ледено шоу на Спортен клуб по фигурно пързаяние „Ледени искри“ – с участието на състезатели по фигурно пързаяние на 22 декември от 17:30ч. на ледената пързалка. Отново великолепни танцьори ще превземат сцената на театъра ни, но този път с елегантна балетна стъпка в спектакъла Вълшебната Коледа в Кралство Спирит – театрална школа „Спирит“ от 19:00ч. на 22 декември. На 31 декември с мама, татко, баба, дядо може да посрещнете Новата година с концерт на пл. „Възраждане“ с участието на Михаела Маринова, д-р Мартин Николов и Илия Луков от 22:00ч. Весели празници!

Михаела Минкова, 11в
Ира Карабиберова, 11б

Любопитни хакове за празника

Наръчник за млади учени

Здравейте, млади ентусиасти на науката и любопитството, заинтересували се достатъчно, за да започнете да четете статията. Поради постепенно приближаващите се коледни празници и завладяващият ни коледен дух, аз бих искал да ви покажа как науката може да бъде забавна с няколко експеримента (или просто забавна смесица от материали) на зимна тематика. Все пак, във времето, когато всички са се прибрали на топло по домовете

Фойерверки в чаша

Този експеримент е малко сложен и ще ви покаже как различните вещества имат различна плътност, докато в същото време пред вас преливат цветовете, както в 00:00 на 1 януари. Материалите отново са много лесни – вода и олио за готвене. Малък

проблем е, че също се нуждаете от боя за храна (желателно няколко цвята), все пак ни трябва нещо пъстро за фойерверките. В малка купичка сипете около 4-5 супени лъжици олио и вътре капнете различните боички. Разбъркайте много лекичко, за да могат шарените капки да се размесят малко. Накрая добавете сместа в чаша с вода и гледайте как боята, преминавайки от олиото към водата, прави красиви форми и преливания.

Танцуващо елфче

Тук ще разгледаме физичното явление магнетизъм. Много сложно на теория, (питайте големите братя и сестри, ако са в 10. клас) ала изключително просто на практика. Нека да се убедим как простичка наука може да изглежда като магия! Нужните ви материали са: лист хартия, моливи, кламер, лепило/тиксос и магнит. Не ме питайте откъде да намерите магнит, и аз не знам. Нарисувайте си елфче (или каквато и да е форма, но влезте ми в положение – трябва ми коледни идеи) и залепете кламера за него. Поставете го на повърхността на маса или бюро, като под него движете магнита. Така, сякаш с помощта на малко коледно чудо, малкият ни приятел се размърдва, без нищо видимо да го докосва. И всичко това е само една малка част от забавната наука. До следващия път!

Деян Тончев, 11в

Както знаем, вече все по-рядко и по-рядко се радваме на снеговалеж, което е изключително тъжно, но недейте да се ядосвате, защото сега ще ви запозная с първия ни експеримент – домашен сняг! Много е просто, материалите – също. Първата съставка е натриев хидрогенкарбонат, с други думи сода бикарбонат, или както вашата неинтересуваща се от химия баба я знае – сода за хляб. Втората и последна съставка е балсамът за коса на този от семейството ви, който има лошия късмет, вие да се зачетете в тази статия. А колкото до самия експеримент, просто смесвайте двете съставки, докато не получите консистенция, която ви допада. Ако е прекалено сухо – добавете още балсам, а ако е прекалено влажно или лепкаво – сипете още малко сода! Последна стъпка – играйте на воля, докато не се прибере майка ви, полуудяла къде е балсамът ѝ!

Малък коментар

Виктор Арабаджиев, 6в

– Каква е Коледата за теб?

– Коледа за мен е много светъл празник, който трябва да се празнува от цяла България.

– Ако Дядо Коледа нямаше шейна, какво би карал?

– Багер.

Моника Янакиева, 6в

– Колко са елените на Дядо Коледа и какви са?

– Не ги познавам лично, но по целия свят са 12 – 7 женски и 5 мъжки, но може да се променят.

– Какво прави Дядо Коледа през лятото?

– Замества елените с риби и ходи на Хавай!

Самуил Станев, 6в

– Какво искаш да ти се случи през новата година?

– Да прекарам много време със семейството си и сестра си.

– Кои са джуджетата и получават ли заплата?

– Еми не, те са деца на Дядо Коледа и са част от семейния бизнес.

Теодор Атанасов, 6ж

– Кой или какво е коледният дух?

– Коледният дух е Господ.

– Какви са Дядо Коледа и Снежанка помежду си?

– Дядо Коледа е осиновил Сне-

трябва да правят..... деца.

Александър Нолтинг, 6в

– Кой е любимият подарък, който джуджетата изработват?

– Да правят себе си – плюшени джуджета.

– Ако нямаше шейна, какво би карал Дядо Коледа?

– Летящо колело и вместо чувал – магическа раница.

Красимир Петров, 6г

– На колко е Дядо Коледа и на колко е Снежанка?

– Дядо Коледа е на 67, а Снежанка на 150.

– Какво щеше да кара Дядо Коледа, ако нямаше шейна?

– Хммм, каруца или хеликоптер може би.

– Всички елени ли са мъжки?

– Да! (А как се раждат нови?)

Мъжете са по-силни, те се оправят!

Даная Петрова, 6г

– Как изглежда едно джудже?

– Ниско, с шапка от 2 цвята.

Някои са високи, други – ниски и носят дънки.

– Дядо Коледа и Снежанка семейство ли са и имат ли деца?

– Да, женени са и имат две деца. Еленче и Сметище.

Мария Арсова, 6б

Даниел Лишев, 5а

жанка, защото нямал деца.

Ивелин Бараков, 6ж

– Как изглежда едно джудже?

– Ниско, с шапка и уши.

– Коя е любимата храна на джуджетата?

– Кучешка храна.

Ивайла Александрова, 6в

– Как изглежда едно джудже?

– Като най-добрия ми приятел: със зелен костюм, дълга бяла брада и имам чувството, че има синя коса и червена шапка.

– Коя е любимата храна на джуджетата?

– Мисля, че Снежанка им готви пълнени чушки често.

– Къде е Дядо Коледа през лятото?

– Според мен е на Ниагарския водопад и плава по водата, защото има голям корем!

– Какъв е коледният дух според теб?

– Коледният дух е миризма на мандарини, горещ шоколад и коледна елха.

Пламен Николов, 6в

– Получават ли заплата джуджетата?

– Да, около левче.

– Всички елени ли са мъжки?

– Не, има и женски, защото

– Защо Дядо Коледа раздава подаръци ей така? Не е ли на загуба?

– Е, не разбира се, той използва магия в работилницата си!

– Джуджетата получават ли заплата?

– Разбира се, черпят ги с бонбони „Харибо“.

– Къде е Дядо Коледа през лятото?

– На Мавриций.

Валентино – Хрис Даскалов, 6б

– На колко е Дядо Коледа и на колко е Снежанка?

– Ами, чел съм, че легендите за Дядо Коледа започват преди около 1700 години, а Снежанка и тя е оттогава сигурно.

– Какъв е коледният дух?

– Коледният дух е този, който обединява семейството и всяка година сме в очакване да ни обгърне.

Михаела Минкова, 11в

Мартин Йотов, 11г

Деян Тончев, 11в

Как да бъдем себе си в новогодишната нощ?

Новогодишната нощ е символ на ново начало, нови цели, нови мечти. Отбелязваме края на една година и началото на нова, но тя не е специална само заради това. Новогодишната нощ е перфектният момент да изразим себе си без притеснения, като облечем тоалет изцяло по наш вкус, без да следваме модерни тенденции или да копираме чужди визии в опит да се впишем и да бъдем одобрени. Истината е, че впечатляващи са хората, които се осмеляват да изглеждат така, както се чувстват най-добре.

Първата стъпка е да изберем дрехи, които отразяват собствения ни характер. Някои предпочитат минималистични, изчистени и удобни облекла. Често това са хора със спокоен и уравновесен характер. Те ценят и предпочитат комфорта и естествената визия пред модерната и забележимата. От другата страна стоят хора с по-ярък, силен и изразителен характер, които пък залагат на силни, блестящи и ярки цветове. Тук няма „правилен“ избор – правилен за нас е изборът, който ни кара да се чувстваме уверени и в който се разпознаваме.

Комфортът също е част от стила. В новогодишната нощ никой не иска да мисли за неудобни обувки или рокля, която не ти позволява да дишаш. Така че, когато избирате тоалета си за новогодишната нощ, не забравяйте да заложите на комфорта. Едни удобни обувки и удобна рокля ни позволяват да се забавляваме докрай, без да мислим за това как изглеждаме.

Не бива да забравяме да добавим и малък детайл, който да завърши напълно нашата визия. Това може да е любимото бижу, нестандартна прическа, грим, интересна чанта или малък аксесоар. Точно тези лични неща ни открояват от останалите, показвайки нашата индивидуалност. Те често остават в съзнанието на хората и казват повече за характера ни, отколкото която и да било модна тенденция.

В крайна сметка новогодишната нощ не е модно състезание. Тя е шанс да покажем себе си, без страх да бъдем различни. Да слушаме вътрешния си глас и да следваме мечтите и интересите си. Да вземаме решения според това, което ни прави щастливи, а не според чужди очаквания. Това значи да бъдем себе си.

Дария Андреева, 10д

Забавни минути

Празничен хороскоп

Овен:

Декември ви посреща с приятни задачи и празнично настроение. Коледната суматоха е тук, но ще успеете да свършите всичко и да намерите време за подаръци. Личният живот е време да се промени – инициативи и смели стъпки. Финансите се стабилизират, а средата на месеца носи късмет и нови възможности. В края на месеца забавете темпото, следвайте адвент-календара и се насладете на магията на празниците. И внимавайте, Овни, коледните сладки могат да ви подлъжат полесно от всяка звезда!

Телец:

Декември ви сварва сериозни и решителни, Телци. Време е за равностойка, но не забравяйте и празничната магия – дори Дядо Коледа няма да ви чака, ако прекалите с анализите. Семейството става вашата крепост, а емоциите ще преливат като коледна баница – сладко, но бурно. В началото ще има хаос, но подредите ли приоритетите, всичко тръгва като по конек. Средата носи финансов ръст и смели идеи, а краят на месеца – шанс за мечтания подарък.

Близнаци:

Декември ви носи куп нови възможности – пътувания, срещи и празнични емоции. Само внимавайте с

„твърде добрите“ оферти, защото Слънцето в Стрелец лесно ви подвежда към импулсивни решения. В средата на месеца меланхолия може да ви тупне по рамото – отърсете я със светлини, греяно вино и компания. Краят носи уют, семеен мир и истинска коледна магия. Близнаци, пригответе се за най-топлата празнична седмица!

Рак:

Празничното настроение те грабва още от първите дни и ти връща искрата. Сменяш приоритетите и най-после правиш нещата, за които все „нямаше време“. Любовта също се събужда – идеален момент за романтични вечери или малки пътувания. Само внимавай да не се изгубиш в празничния хаос: Рак, држ списъка със задачи като коледна рецепта! В края на месеца успехите ще се трупат като подаръци под елхата – стига да вярваш в себе си и да не бягаш от промените.

Лъв:

Годината завършва блестящо точно както обичаш. Месеца носи силна интуиция и шанс да изчистиш токсични влияния. Карьерните успехи ще се сипят като лампички от елха и ще привлекат нови контакти. В празничната суматоха не забравяй плана си. Лъвовете, не всичко се решава с рязък рев. Включете семейството, грабнете подаръците и блеснете в пълния си празничен размах.

Дева:

Декември те посреща с тихо вътрешно сияние – най-после довършваш всичко започнато и влизаш в новата година с чисто сърце. Благодарение на празничната атмосфера ще ти се прииска да оправиш стари недоразумения и да стоплиш отношенията у дома. Първите дни носят прозрения, а минало чувство може да „почука на вратата“ точно като коледен гост. Внимавай – прекалената доверчивост може да те вкара в празнични интриги.

Везни:

Декември идва като тих звън на коледни камбанки – време да затвориш старите страници и да подредиш плановите си. Първите дни носят размисъл и сладки разговори с близки, които ще ти дадат съвсем нов поглед към годината. Пътуванията ще се окажат истински празнични подаръци – дори кратките ще внесат свеж въздух. В средата на месеца всичко тръгва леко, но внимавай с импулсивните харчове: коледните витрини могат да те изкушат.

Скорпион:

Месеца идва като снежна вихрушка от работа, емоции и празнични изкушения. Ще се наложи, Скорпиони, да балансирате между задачи и желанието да се гмурнете в коледната магия. Първите дни носят топли семейни моменти – идеални за мир, обич и украсяване на елхата заедно. В средата на месеца ви очаква промяна във външния вид, така че смело посетете салона. В края на декември темпото се уско-

рява, появяват се неочаквани срещи и покани. Скорпиони, внимавайте с коледните критики – не всички ги приемат като подарък.

Стрелец:

Декември идва като снежна стрела – бърз, ярък и пълен с изкушения. Внимавайте с импулсивните решения особено когато избирате подаръци в последния момент. Първите дни носят шанс за блестящо професионално представяне, а едно пътуване може да се превърне в приятна смесица от работа и празнични приключения. В средата на месеца любовният сняг ще завали внезапно, обръквайки дори най-уверените Стрелци. В края на декември парите ще текат лесно – но ти, Стрелецо, не ги харчи само за джунджурии и баници.

Козирог:

Краят на годината идва като добре опакован подарък – стабилност, успех и тихо семейно щастие. Но, Козирози, внимавайте: с толкова високо самочувствие може да пропуснете някоя коледна „миниспънка“ в отношенията. Първите дни носят предвидим ритъм точно като списък с празнични задачи. Средата на месеца обаче разчиства токсичните хора като зимен вятър – идеален момент

за нови планове. А в края на декември ви чакат голямо събиране, топли спомени и внезапен късмет.

Водолей:

Декември пристига като онзи първи снежен полъх – обещание за промяна. Ако завършиш започнатото и разчиштиш „дългия списък“, Нова година ще стартира начисто. Пътуванията зоват силно, Водолеи, грабвайте куфарите. Подгответе се и за комплименти: експериментите с визията са повече от успешни. В средата на месеца дребните радости връщат тонуса, а към края – очаквайте гости, шум, смях и малко сладък хаос.

Риби:

Декември пристига като сбъднато желание – всичко, в което вложихте труд, най-накрая се отплаща. Гответе се за бонуси и похвали. Само внимавайте – ревността и капризите може да развалят празничната магия. В средата на месеца ви очакват пътувания и сладка носталгия по миналото. Разходка до място от детството ще ви стопли повече от всяко коледно одеяло. А в края? Облечете най-бляскавата си дреха, отворете шампанското и празнувайте подобаващо!

Мирослав Борисов, 11г

Знаете ли, че

Последните месеци от годината (септември, октомври, ноември и

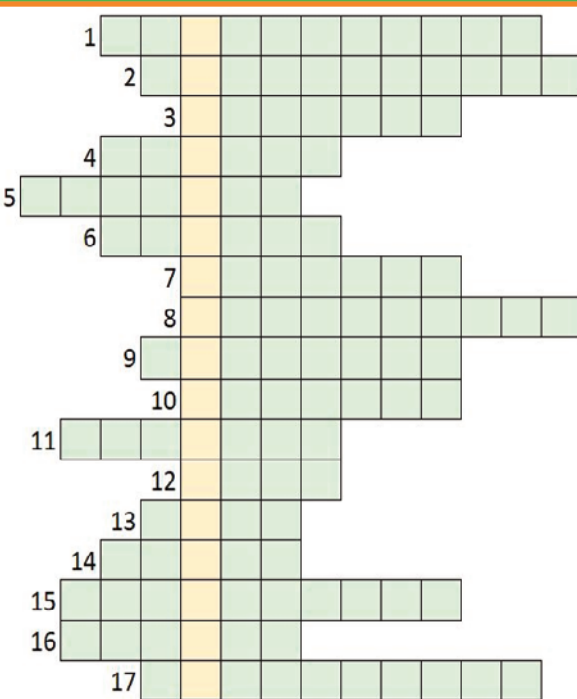
декември) носят имената на оригиналния си пореден номер от Септем - 7, Окто - 8, Новем - 9 и Дека - 10. Обаче един римски император е добавил 2 месеца. Пове-

чето хора, като чуят това, си мислят за месеците август и юли заради Гай Юлий Цезар и Октавиан Август, но всъщност истинският виновник е Нума Помпилиус.

Мартин Йотов, 11г

Кръстословица

- Митично същество от българския фолклор, което пакости нощем през "мръсните дни" (от Коледа до Йордановден).
- Голям християнски празник на 6 януари, с който завършва празничният цикъл и се хвърля кръста във водата.
- Металният символ на благоденствието, който се скрива в содената питка на Бъдни вечер, за да се падне на късметлията.
- Ритуалното действие с тамян, което стопанинът извършва над трапезата и целия дом за пречистване.
- Древният град в Юдея, където според Евангелието е роден Спасителят.
- Какви по вид трябва да бъдат всичките нечетен брой ястия на Бъдни вечер?
- Обредната маса, около която се събира цялото домочадие и която не се раздига през цялата нощ.
- Необяснимото и чародейно усещане за чудеса.
- Групите от млади мъже, които обикалят домовете с геги в ръка за здраве и берекет.
- Един от висшите ангелски чинове в християнството, често изобразявани около Божия престол и в иконите на Рождество.
- Титлата на учените мъже от Изтока, които разчели знаците на небето и донесли дарове на Исус Христос.
- Царят на Юдея, заради когото Светото семейство е трябвало да избяга и да се скрие в Египет.
- Мястото за хранене на животните в обора, в което Дева Мария полага новородения Исус, защото нямало място в странноприемницата.
- Обредният хляб, който се замесва с „мълчана вода“ и се разчупва високо от най-възрастния в къщата, за да е висока пшеницата.
- Най-почитаната светица и майка на Спасителя, на която е посветен и вторият ден на Коледа.

- Вит обреден хляб с дупка (геврек), който се приготвя от момите и се дарява на коледарите, като се нарича на гегите им.
- Самият обичай, изпълняван в нощта срещу празника, при който мъжете благославят домовете (действието, а не хората).

1. Карпачковска 2. Богоявление 3. Жътица 4. Кадеце 5. Вителска 6. Лосици 7. Царява 8. Вителска 9. Коледа 10. Кръст 11. Младци 12. Младци 13. Младци 14. Питка 15. Питка 16. Кръст 17. Коледа

Мирослав Борисов, 11г

Крисия Петкова, 5д

Редакционен екип

Цветелина Христова 12б, Яна Янева 11а, Йоан Градинаров 11а, Никол Ангелова 11а, Марта Милева 11а, Стефания Петрова 11б, Ева Иванова 11б, Ира Карабиберова 11б, Деян Тончев 11в, Михаела Минкова 11в, Мирослав Борисов 11г, Мартин Йотов 11г, Цветина Данчева 11г, Мария Петрова 11г, Мартин Първанов 9а, Ана Постълуйет 9б

Редактор Ивелина Танева
Предпечат Йончо Йончев

Броят е редакционно приключен на 10.12.2025г.

Екипът на „В@з Буки Веди“ ви желае успешна година,
изпълнена с много приключения!

2026 година

Януари						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Април						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Юли						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Октомври						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Февруари						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

Май						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Август						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
31					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Ноември						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
30						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

Март						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

Юни						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Септември						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
	29	30				

Декември						
Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			